fotbal

F. C. BRUGES — O VALOROASĂ REPREZENTANTĂ A FOTBALULUI BELGIAN

După cum am mai anunțat, *lotul A* întîlnește simbătă la București echipa belgiană *F. C. Bruges*. Așa cum a reieșit și în jocul cu Farul, fotbaliștii belgieni posedă o ridicată clasă de joc. De altfel, F. C. Bruges a avut o remarcabilă comportare în actualul sezon, reușind să se claseze pe locul II, la un punct de Anderlecht și să cucerească, la scurt timp după aceea, „Cupa Belgiei". Finala, desfășurată la sfîrșitul săptămînii trecute în compania echipei Berschoot, a fost de-a dreptul dramatică: la sfîrșitul jocului scorul a fost 1—1 și tot așa a rămas și după prelungiri. S-au executat apoi 10 lovituri de la 11 m (în două manșe de cîte 5), la sfîrșitul cărora rezultatul general a fost favorabil (cu 7—6) echipei F. C. Bruges.

Oaspeții noștri au deplasat în țară la noi 14 jucători: *Fernand Boone, Georges Demoor, Freddy Deconinck, Kurt Axelsson, Pierre Carteus, Gerhard Mair, Johny Thio, Walter Loske, Raoul Lambert, Erwin Van Den Daele, Alfons Bastijns, Gaby Savat, Freddy Hinderyckx, John Moelaert*. Patru dintre aceștia, *Boone, Axelsson, Thio* și *Lambert* sînt internaționali.

ECHIPA F.C. BRUGES

Luni seara, la sosirea echipei F. C. Bruges pe aeroportul Băneasa, antrenorul *Norbert Höfling* a ținut să ne declare: *„Revin cu plăcere în țara mea de origine, de care mă leagă amintiri dintre cele mai plăcute. Țin foarte mult să arăt publicului din România că în cei doi ani pe care i-am petrecut alături de fotbaliștii echipei F. C. Bruges nu mi-am pierdut timpul degeaba. În sezonul actual, echipa mea a reușit să atingă un anumit nivel internațional. Și dacă în campionat am pierdut numai la un punct diferență duelul cu Anderlecht, în Cupă am reușit să ne revanșăm: am eliminat reputatul nostru adversar în optimi".*

Partida amicală *lotul A — F. C. Bruges* (care se va desfășura simbătă pe stadionul „23 August", ora 17,30) va fi arbitrată de către *Andrei Rădulescu*, ajutat de *Gh. Vasilescu* și *I. Dancu*.

★

La 4 iunie, *F. C. Bruges* va juca din nou la Constanța, de data aceasta cu *lotul de tineret al țării noastre*. Meciul va fi arbitrat de o brigadă constănțeană: *Zaharia Drăghici*, la centru, ajutat de *Gh. Manole* și *V. Negoiță*.

PARTIDA ROMÂNIA — OLANDA VA FI CONDUSĂ DE O BRIGADĂ DE ARBITRI TURCI

Partida România — Olanda, care se va disputa, după cum se știe, la 5 iunie, va fi condusă de o brigadă de arbitri turci ce urmează a fi desemnați.

ARBITRI STRĂINI LA MECIURILE CHEIE ALE ULTIMEI ETAPE

Partidele decisive ale ultimei etape a diviziei A de fotbal, A.S.A. Tg. Mureș — Steagul roșu Brașov, Petrolul — Steaua și Progresul — F.C. Argeș, **care se vor disputa la 9 iunie, vor fi conduse de arbitri străini.**

LA TELEFON: ANGELO NICULESCU

Ieri dimineață ne-a chemat la telefon antrenorul Angelo Niculescu, rugîndu-ne să inserăm la rubrica noastră următoarele: *„Antrenorii și jucătorii lotului reprezentativ, aflați în cantonament, au urmărit miercuri seara la televizor finala disputată pe Wembley între Manchester United și Benfica. Partida, după părerea noastră, a fost deosebit de interesantă. În tot timpul meciului, jucătorii noștri au comentat fazele cele mai palpitante, au făcut aprecieri asupra stilului de joc al celor două mari școli de fotbal, care s-au înfruntat și, bineînțeles, asupra fiecărui fotbalist în parte. Pe scurt, am profitat din plin de această transmisiune, oferită de televiziunea noastră, într-un moment cînd noi pregătim echipa pentru jocul amical cu Olanda. De asemenea, noi, antrenorii, mulțumim lui Cristian Țopescu — crainicul meciului — pentru observațiile juste făcute cu privire la unii dintre jucătorii noștri, în comparație cu cei de la Benfica și Manchester. Să sperăm că și fotbaliștii noștri se vor strădui să se ridice, într-un viitor apropiat, la nivelul celor pe care i-au urmărit pe micul ecran".*

MECIUL PROGRESUL-FARUL, LA MASA VERDE

După partida desfășurată duminică la Constanța, clubul Progresul a înaintat federației o contestație referitoare la legalitatea vizelor medicale de pe legitimațiile jucătorilor constănțeni Kallo și Pleșa. Contestația fiind depusă și înaintată în termen legal, Comisia de competiții a F.R.F. se va pronunța asupra acestui caz în ședința sa de marți 4 iunie.

PE SCURT

● La sfîrșitul acestei săptămîni, echipa de tineret a Rapidului participă la un turneu în R. F. a Germaniei rezervat formațiilor de tineret, la care vor fi prezente mai multe echipe din Europa și America de Sud.

● Constantin Bărbulescu va arbitra, la 2 iunie, la Ankara, partida **Genclerbirligi — Vlaznia,** din cadrul „Cupei Balcanice".

● Meciul de divizia B **Politehnica București — Flacăra Moreni** se dispută pe stadionul 1 Mai din Pitești. După cum se știe, secției de fotbal Politehnica București i s-a ridicat dreptul de a organiza jocuri la București.

DUMINICĂ ÎN CAPITALĂ

STADIONUL METALUL (Pantelimon) ora 17,30: **Metalul București — Politehnica Iași** (divizia B).

TERENUL T.U.G. (șoseaua Giurgiului) ora 10,00: **T.U.G. București — Stuful Tulcea** (divizia C).

TERENUL LAROMET, ora 10,00: **Rapid C.F. București — Oltul Sf. Gheorghe** (divizia C).

ORA OFICIALĂ DE ÎNCEPERE A MECIURILOR

Federația de fotbal aduce la cunoștința cluburilor și asociațiilor sportive din diviziile B și C, organizatoare ale meciurilor din ultima etapă, duminică 2 iunie, ora oficială de începere a jocurilor, după cum urmează:

— toate partidele din divizia C se vor disputa cu începere de la ora 10 dimineața;

— meciurile de divizia B sînt programate la ora 17.30.

Ultima etapă a diviziei naționale A va avea loc duminică 9 iunie, cînd toate partidele vor începe la ora 17.30.

APLAUZELE LUI EUSEBIO

Marele spectacol fotbalistic programat la Londra și la care televiziunea ne-a făcut părtași acum două seri, a destrămat rețeaua de naivitate și ipocrizie țesută în jurul sportului rege, mai ales în fotbalul nostru în ultimii ani, de cînd jocul cu balonul rotund nu-și regăsește cadența.

Mitul mizei a fost spulberat, pentru că în seara la care ne referim era în joc nu numai trofeul strălucitor care avea să fie purtat pe brațele ridicate ale celor 11 băieți pregătiți de meșterul Busby, ci mai mult decît atît: un titlu mult rîvnit și niște sume de bani importante, echivalînd cu multe bucurii viitoare ori plăceri imediate (2 000 lire sterline pentru englezi și cine știe cît pentru portughezi), ca să nu așezăm în balanță gloria sportivă propriu-zisă.

Și, totuși, meciul a însemnat de la început și pînă la sfîrșit (un sfîrșit prelungit cu 30 de minute peste intervalul normal al unei partide) calitate. Dacă unora le-a plăcut mai mult repriza secundă sau primele 15 minute suplimentare, aceasta nu înseamnă că cele dintîi 45 de minute n-au reprezentat cu cinste fotbalul.

Intr-o euforie impresionantă pînă la molipsire, cu cîntece și nu cu huiduieli dușmănoase sau tăceri încruntate, fazele s-au succedat într-un ritm drăcesc, pe gama completă a desăvîrșirii în fotbal, lăsîndu-ne o impresie de neuitat, a unui regal sportiv sub toate aspectele.

Publicul acesta onest și competent și-a fluierat idolul, pe Charlton, cînd acesta a fost meschin și a trimis mingea de la 35 m portarului său și l-a aplaudat pe Eusebio pentru șutul care a-ntîlnit bara transversală (și nu pentru că — așa cum cred poate unii — n-a reușit să înscrie).

Dar momentul cel mai emoționant, cel mai pur al întregii partide, a aparținut unui învins: lui Eusebio.

Cu două minute înainte de final, la scorul de 1—1, Eusebio scapă, în sfîrșit, de paza adeseori dură a lui Stiles și trage cum știe el s-o facă, din mijlocul careului de 16 m.

Singurul adversar ce-i mai rămăsese în față, portarul Stepney, s-a întins, a plutit și a oprit nu o simplă minge șutată de Eusebio, ci întreaga echipă din Lisabona în drumul său spre trofeu. Acesta a fost momentul în care portughezii au pierdut jocul, făcînd posibilă victoria engleză ce avea să urmeze.

Și în acest moment, în locul tăvălelii și văicărelii, Eusebio, cel care fusese tăvălit timp de 88 de minute pentru a reuși să scape doar o singură dată și atunci să piardă marea și unica ocazie, a făcut gestul care l-a înălțat în ochii tuturor milioanelor de martori ai acestei super finale: și-a aplaudat adversarul! Gestul acesta obișnuit doar la tenis, între „aristocrații" sportului, a fost făcut de un mare fotbalist.

Este o opțiune indiscutabilă pentru un trofeu al fairplayului pe care Eusebio l-a primit din partea milioanelor de spectatori care — sîntem siguri — au procedat ca și noi acum două seri: l-au aplaudat spontan, indiferent dacă erau în tribune sau în fotoliile lor de acasă.

Em. DEC.

COPIII RĂSPUND: PREZENT!

● Mare avalanșă de scrisori: se apropie vacanța!

● PITEȘTI. Ne scriu vechii „abonați" ai rubricii noastre, echipierii lui F. C. Sporting din Trivale. După ce ne aduce mulțumiri pentru provocările primite (pe care, între altele fie spus, nu le-am reprimit completate...), semnatarul scrisorii, **M. Militaru,** ne furnizează ultimele rezultate ale echipei sale, din meciul tur-retur cu selecționata claselor a VII-a: 5—8 (2—2) și în P.S. (un fel de „la închiderea ediției"), 5—2 (3—1), ceea ce, evident, conduce la o a treia întîlnire. Dacă revanșa nu este comentată, prima partidă prilejuiește autorului scrisorii, în nota cronicarilor sportivi, următoarea apreciere a coechipierilor: **Radu 7, — Militaru 8, A. Sorescu 6, Bigan 5, Lăutaru 5, Hora 7, Dăscălescu 7, Kraus 7, Constantinescu 6, Ionescu 8.** În spiritul gazetăriei sportive, ne îndoim de obiectivitatea căpitanului lui F. C. Sporting: cam mari note, Mihăiță, pentru un meci pierdut și încă la 3 goluri diferență... Cît despre rugămintea de a vă trimite 3 adrese ale unor echipe dornice să joace cu voi în timpul vacanței, nu vă putem ajuta decît astfel: F. C. Sporting Pitești (căpitan M. Militaru, Calea București, bloc 16, scara C, ap. 10) caută un partener pentru un meci la București. Cine se oferă?

● RACOVIȚA, VÎLCEA. **„Pe zi ce trece, fotbalul are tot mai mulți admiratori printre elevii din Țara Loviștei",** așa își începe epistola prof. **C. Marinoiu** care ne scrie din com. Racoviță, jud. Vîlcea. În puține rînduri, sîntem puși la curent cu ultimele meciuri desfășurate pe terenurile din zona Oltului:

Șc. generală Robești — Șc. generală Ciineni: 2—0.

Șc. generală Călimănești — Șc. generală Robești: 3—2.

Șc. generală Călinești — Șc. generală Racoviță: 2—3.

Ținînd seama că România cunoaște multe asemenea „țări", cum ar fi Țara Vrancei, Țara Bîrsei, Țara Făgărașului, Țara Hațegului, etc. n-ar fi nimerită oare organizarea unui campionat între reprezentativele acestor regiuni? Considerăm că ar fi o competiție inedită, care ar suscita mult interes, cu atît mai mult cu cît meciurile de fotbal ar putea fi incluse într-un program sărbătoresc, de prezentare a portului și originalelor obiceiuri locale. Și dacă turneul final ar fi organizat la Călimănești, în plin sezon, atunci vă asigurăm de... masiva participare a presei!

Oricum, profesorului Marinoiu îi mulțumim și îl așteptăm cu noi corespondențe.

● BUCUREȘTI. Citățm o scrisoare în întregime: **„Echipa noastră INTER București, vă mulțumește pentru răspunsul primit și, ascultînd sfatul dv., i-am scris tov. antrenor Ozon o scrisoare prin care l-am rugat să ne spună dacă este de acord ca echipa sa, reprezentativa școlarilor bucureșteni, să joace două meciuri cu echipa Inter. În așteptarea răspunsului, noi ne-am pregătit jucînd două meciuri amicale pe terenul de handbal al Școlii nr. 151. Iată rezultatele: Inter — Blocul B 6—0 și Inter-Blocul C 12—4. Cu stimă T. Boloi și N. Ceaușescu".**

Publicul acesta onest și competent și-a fluierat idolul, pe Charlton, cînd acesta a fost meschin și a trimis mingea de la 35 m portarului său și l-a aplaudat pe Eusebio pentru șutul care a-ntîlnit bara transversală (și nu pentru că — așa cum cred poate unii — n-a reușit să înscrie).

Dar momentul cel mai emoționant, cel mai pur al întregii partide, a aparținut unui învins: lui Eusebio.

Cu două minute înainte de final, la scorul de 1—1, Eusebio scapă, în sfîrșit, de paza adeseori dură a lui Stiles și trage cum știe el s-o facă, din mijlocul careului de 16 m.

Singurul adversar ce-i mai rămăsese în față, portarul Stepney, s-a întins, a plutit și a oprit nu o simplă minge șutată de Eusebio, ci întreaga echipă din Lisabona în drumul său spre trofeu. Acesta a fost momentul în care portughezii au pierdut jocul, făcînd posibilă victoria engleză ce avea să urmeze.

Și în acest moment, în locul tăvălelii și văicărelii, Eusebio, cel care fusese tăvălit timp de 88 de minute pentru a reuși să scape doar o singură dată și atunci să piardă marea și unica ocazie, a făcut gestul care l-a înălțat în ochii tuturor milioanelor de martori ai acestei super finale: și-a aplaudat adversarul! Gestul acesta obișnuit doar la tenis, între „aristocrații" sportului, a fost făcut de un mare fotbalist.

Este o opțiune indiscutabilă pentru un trofeu al fairplayului pe care Eusebio l-a primit din partea milioanelor de spectatori care — sîntem siguri — au procedat ca și noi acum două seri: l-au aplaudat spontan, indiferent dacă erau în tribune sau în fotoliile lor de acasă.

Em. DEC.

„CUPA PRIMĂVERII"

Cea de a doua ediție a trofeului challenge *„Cupa Primăverii"*, rezervat echipelor de fotbal ale școlilor profesionale se va disputa duminică 2 iunie, la Craiova, unde echipa locală *F.C.* reprezentînd Grupul școlar Electroputere va ataca, într-un meci decisiv, pe deținătoarea trofeului *Juventus* București. Jocul se va desfășura pe stadionul Central, în deschiderea partidei amicale dintre divizionarele A, *„U" Craiova* și *Jiul Petroșeni*.

„Cupa celor 100 de echipe"

Pentru a asigura copiilor o intensă activitate fotbalistică pe perioada vacanței de vară, C.J.E.F.S. Timiș organizează o competiție denumită **„Cupa celor 100 de echipe"**, deschisă echipelor de copii între 10—15 ani, nelegitimați la asociațiile sportive.

Întrecerea, se adresează echipelor de străzi, clase, blocuri, cartiere.

Comisia de organizare a **„Cupei celor 100 de echipe"** va oferi numeroase premii, cupe, diplome, fanioane, materiale sportive pentru echipa cîștigătoare, pentru formația cea mai disciplinată, cea mai tînără, cea mai bună la învățătură etc. Iată o inițiativă pentru care comisia școli din C.J.E.F.S. Timiș și Consiliul județean al pionierilor merită toată lauda. Cine se mai „molipsește"?

DOAR STARTUL A FOST BUN!

Există un om care nu mai crede în proverbul: **„ziua bună se cunoaște de dimineață".** El se numește **Petre Zaharia,** este ofițer și președinte al Asociației Sportive Armata Tg. Mureș, a cărei echipă de fotbal a început fulminant campionatul, situîndu-se în primele șase etape pe locurile unu, doi sau trei, pentru ca apoi să șerpuiască prin mijlocul clasamentului și, în final, să ajungă în zona teribilelor coșmaruri ale retrogradării.

Acum, cînd se scurg minutele fatidicului ceas al 12-lea, speranțele încălzesc încă inimile iubitorilor de fotbal din Tg. Mureș. Ei cred sincer, și au poate temeiuri, că echipa va rămîne alături de cele mai bune formații de fotbal din țara noastră. Un lucru, în fond, foarte posibil, știut fiind faptul că anul acesta există și posibilitatea ispășirii „păcatelor" dintr-un an întreg, în cele cîteva zile de purgatoriu, ale barajului. Dar chiar dacă fotbaliștii din Tg. Mureș trec cu bine peste această punte dintre divizia A și B, păcatele lor — și nu numai ale lor — nu pot fi date uitării în clipa în care speranțele de azi, vor prinde, poate, conturul unei fericite realități, mîine. Și nu trebuie date uitării pentru că, peste un an, lucrurile se pot repeta, iar ȘANSA de acum — dacă va exista și în acel final — nu-i sigur că se va rezolva favorabil și a doua oară. Așadar, preocuparea pentru eliminarea unor deficiențe devine de o stringență actualitate. Deci: azi!

Mai întîi se impune o creștere a gradului de sinceritate în relațiile dintre cei ce au datoria (cel puțin teoretic!) să răspundă de bunul mers al activității fotbalistice (și nu numai fotbalistice) din oraș. Colonelul **Petre Zaharia,** un om înimos și profund optimist, afirma că în consiliul acestei asociații colaborarea dintre membri, unii militari, iar alții civili, este bună. Se realizează, pe fondul acestei conlucrări, lucruri de calitate, care sprijină efectiv munca. Pînă aici totul este în ordine. Dar în momentul cînd se depășește cadrul, oarecum limitat, al consiliului asociației situația se complică. De pildă, tragedia acestei echipe își are rădăcina în lipsa de coeziune sufletească dintre jucători. Unii (majoritatea de fapt: **Siko, Czako, Ciutac, Lungu, Șleam, Solyom**) sînt localnici, alții, mai puțini, dar tocmai cei ce dau o tentă valorică mai pregnantă formației (**Raksi, Dumitriu III, Pavlovici, Chiru**) sînt cu un picior în Tg. Mureș și cu altul în... București. Mijlocul cel mai sigur de a realiza o unitate morală nu este altul decît viața în comun, decît o apropiere permanentă între jucători, decît realizarea în acest fel a unor muguri de prietenie și înțelegere. Un asemenea lucru este însă nerealizabil pentru că asociația nu are posibilitatea organizării unor activități comune. Jucătorii nu se văd decît la antrenamente și la meciuri. În rest? Fiecare pe acasă sau prin cafenele, de care Tg. Mureșul nu duce de loc lipsă... Firește, în aceste condiții, și supravegherea sportivilor se face greoi și de cele mai multe ori la baza unor sancțiuni disciplinare stau zvonurile și nu constatările certe. Problema însă nu se rezolvă deoarece pe plan local se afirmă că există străduințe sincere (?) să se găsească o soluție și, totuși, situația se permanentizează.

Acesta a fost doar un exemplu. Mai sînt multe. La fel s-au petrecut lucrurile, spre pildă, cînd asociația a solicitat un vestiar la stadion pentru centrul de copii și cînd cu toate eforturile (?) cererea nu a putut fi rezolvată. Cu același gen de sinceritate (care mai degrabă seamănă a ipocrizie) și cu o corectitudine bătoasă, dusă uneori pînă la exagerare s-a acționat atunci cînd a trebuit să se rezolve necesitățile de baze sportive pentru procesul de instruire a sportivilor de la A.S.A. Tg. Mureș, în afara chiriei pentru antrenamentele echipei de fotbal de pe stadionul orașului (proprietatea clubului sportiv Mureșul) A.S.A. plătește, cotă de teren, la fiecare meci jucat acasă, peste 10 000 lei! Un lucru normal de care nimeni nu se plînge. Legile trebuie respectate. Dar socotind că A.S.A. este, să zicem, un client serios, de ce nu i se acordă un sistem preferențial la planificarea orelor din sală pentru secția de box? Antrenorul ei este medaliatul cu argint de la J.O. din 1952 **Vasile Țiță,** care lucrează intens, promițînd realizarea unor lucruri mari. El are posibilități să înscrie această secție în circuitul marilor performanțe pugilistice din țara noastră, dar trebuie ajutat.

Și pentru că tot a venit vorba de box să precizăm că A.S.A. Tg. Mureș nu înseamnă doar fotbal. În afara secțiilor numite, la această asociație există și o echipă masculină de handbal alcătuită din jucători sub 21 de ani, foarte talentați, cu calități fizice deosebite, de a căror pregătire se ocupă prof. C. Soo. În divizia B, handbaliștii de la A.S.A. Tg. Mureș nu au o poziție strălucită în clasament, din cauza lipsei actuale de experiență a jucătorilor, dar care se va căpăta desigur cu timpul, așa că perspectivele acestei formații rămîn certe.

Dînd **„Cezarului ce-i al Cezarului"** să revenim, totuși, la fotbal. La vertiginoasa cădere a echipei A.S.A. Tg. Mureș au mai contribuit și unele carențe ce țin direct de munca asociației și nu numai de anemia afectivă a organelor locale. Pe scurt, ele ar fi: **existența unor carențe în procesul de instruire, datorate lipsei de fermitate a antrenorului principal Tiberiu Bone, o nejustificată fluctuație de antrenori secunzi** (aproximativ nouă în doi ani...), **desele schimbări în formație, majoritatea dintre ele consecințe ale unor inspirații de moment, neglijarea unor elemente tinere și talentate, crescute pe plan local și care au fost remarcate de club de-abia după ce se evidențiaseră în lotul național de juniori (Caniaro, Hajnal și, mai recent, Ciszar).**

Într-un anumit fel, situația în clasamente a echipelor de fotbal și handbal ale A.S.A. nu constituie o excepție în sportul de performanță mureșan. Fotbaliștii și handbaliștii nu sînt cazuri unice. Și nu pot fi etichetate ca atare, pentru că cea mai mare parte a formațiilor din Tg. Mureș (handbal feminin, baschet masculin și feminin, polo, volei) sînt tot atît de periferic clasate. Atunci devine de neînlăturat concluzia că în sportul de performanță din Tg. Mureș lucrurile merg prost. Cu atît mai mult este de neînțeles lipsa de interes a factorilor locali care continuă să discute, să analizeze, să promită tratînd cu ușurință și problemele pe care le ridică activitatea din cadrul A.S.A. ca și munca din celelalte asociații mureșene.

Apariția A.S.A. reprezintă, prin posibilitățile ei materiale, un moment important în viața sportivă a acestui oraș. Un moment care se poate transforma într-o etapă de refacere a activității de performanță. Dar o asemenea etapă nu poate fi valorificată decît prin dorința sinceră de colaborare a tuturor, prin folosirea integrală și rațională a tuturor posibilităților (mari sau mici) existente pe plan local. Și aceasta indiferent dacă „momentul A.S.A." este sau nu în conformitate cu dorințele sau proiectele unor activiști sportivi din Tg. Mureș. Realitatea fiind aceasta, dorințele trebuie să se acorde cu ea și nu invers... Pentru că altfel se întîmplă ca la... Tg. Mureș!

Călin ANTONESCU

Nepotul de ieri, unchiul de azi!

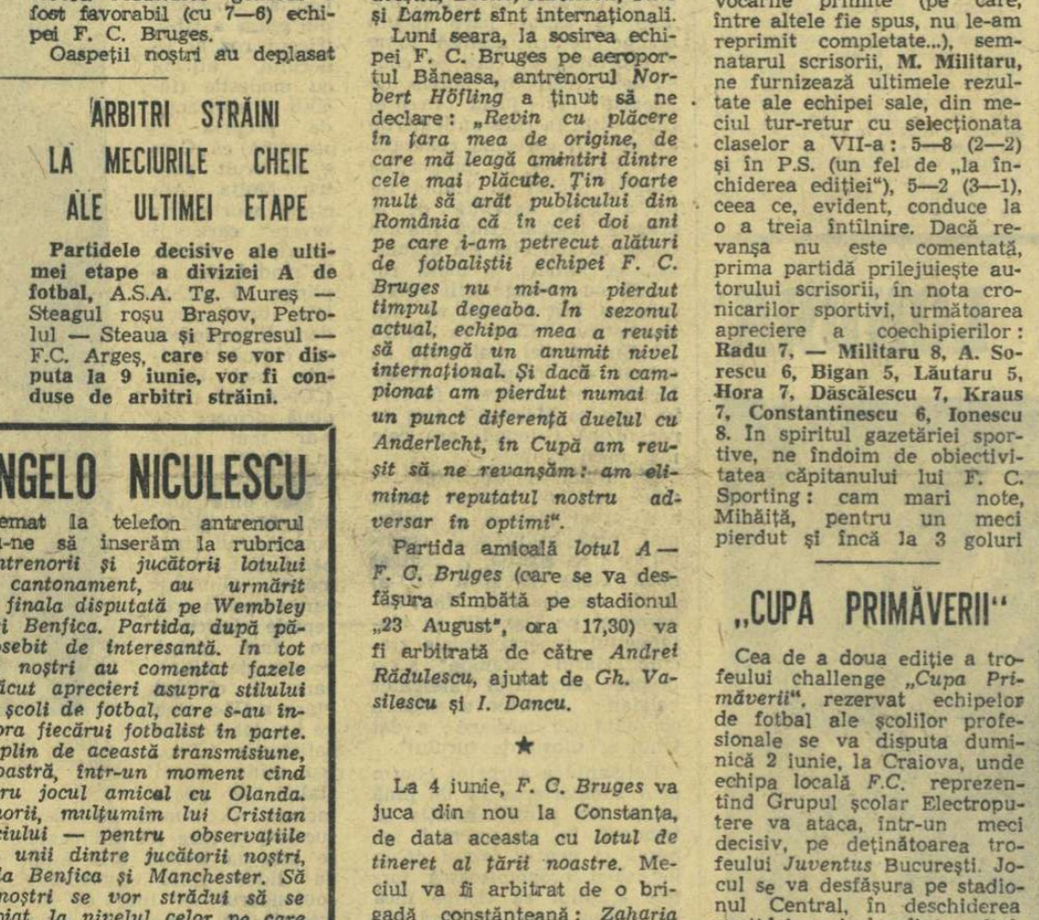

Unchiul explică nepoților

Mi-au atras atenția doi puști grăbiți care strigau unui al treilea: „Hai mai repede că întîrziem și se supără unchiul!" *Trecînd pe strada Uranus, mi-am amintit că în apropiere se află sala de baschet a clubului Steaua. Și, fără să vreau, gîndurile mi-au fugit cu ani în urmă (trebuie să mărturisesc, cam 20), cînd, avînd aceeași vîrstă cu a puștilor, alergam spre terenul Telefoanelor unde, sub îndrumarea „unchiului" Herold (acum antrenor emerit), făceam primii pași în baschet. Și eu, ca și toți ceilalți copii, rîvneam să ajung unul din „nepoți", cum erau Andrei Folbert și Costel Dinescu, să joc alături de „unchiul" Costy Herold.*

Și așa s-a făcut că mi-am schimbat direcția și m-am îndreptat spre sală, dorind să-l revăd pe „unchiul" meu de odinioară. Dar, unchiul de azi era... nepotul de ieri. Andrei Folbert, maestru emerit al sportului, baschetbalistul care, pînă nu de mult, ridica tribunele în picioare prin jocul său spectaculos, plin de fantezie și deosebit de eficace.

Andrei Folbert conducea un antrenament al grupei a II-a de minibaschet a clubului Steaua. Sub îndrumarea maestrului emerit, copiii au trecut prin toată gama unei lecții, începînd de la exercițiile de încălzire și terminînd cu jocul la două coșuri. După antrenament, m-am adresat vechiului prieten:

— Ce faci „unchiașule"?

— Ești convins, sper, că nu mă supără calificativul, mai ales că, după părerea mea, în sport nu contează vîrsta, ci valoarea dacă o ai.

Fostul internațional mi-a relatat, apoi, o serie de amănunte asupra modului cum a luat ființă minibaschetul la clubul Steaua și cum se desfășoară activitatea acestuia. Avînd drept scop crearea pepinierei pentru fruntașii de mîine, subsecția de minibaschet cuprinde patru grupe distincte, cu copii între 8—14 ani. Normal ar fi ca cei mai mulți copii să se afle în grupa celor de 8—10 ani, pentru ca, treptat, pe baza selecției, numărul componenților grupelor superioare să descrească. Dar, am aflat că lucrurile stau invers. Concret, în prima grupă nu există nici un copil, în a doua (10—12 ani) 10, în a III-a (12—14 ani) 14 și în a IV-a (14—16 ani, deci nu mai poate fi vorba de minibaschetbaliști, ci de juniori) 16. Contrariat, i-am solicitat lui Andrei Folbert cîteva lămuriri.

— Problema cea mai dificilă, *mi-a explicat*, a fost să adunăm copiii pentru crearea subsecției de minibaschet. Cei mai mulți doreau și trebuiau să fie cei de 8—9 ani, dar m-am lovit de un impediment căruia nu i-am găsit rezolvarea: drumul de la sală, pe care copiii trebuie să-l facă însoțiți. Depășind vîrsta de 10 ani, copiii sînt lăsați să facă drumul singuri, dar venirea la antrenamente este considerată ca o activitate extrașcolară secundară, permisă numai ca o recompensă a unei situații bune la învățătură.

— Nu crezi că este normal acest lucru?

— Bineînțeles că da. Personal, consider însă că felul în care se încearcă rezolvarea problemei minibaschetului este anormal. Adică, aprecîez ca greșit conceputa crearea secțiilor de baschet în cadrul cluburilor sportive. Activitatea minibaschetului ar trebui dezvoltată în școli, acolo unde copiii vin zilnic, iar cluburile să patroneze un număr de școli, asigurînd în cadrul acestora condițiile de dezvoltare pentru minibaschet. Noi, antrenorii, am putea să ne deplasăm mai ușor la școli (decît copiii la club), unde, împreună cu profesorii de educație fizică, am selecționa și instrui un număr mai mare de viitori jucători de baschet.

Un nou grup de copii, gata de antrenament, dădea semne de nerăbdare. I-am mulțumit maestrului emerit al sportului Andrei Folbert, care a început pregătirea cu entuziasmul și pasiunea caracteristice unui devotat al acestui joc sportiv.

Al. RIOȘANU

„CUPA PRIMĂVERII" ÎN PRAGUL FINALEI

În ultimele zile, s-au disputat mai multe restanțe din „A".

La **Bîrlad,** echipa **Rulmentul** a fost întrecută pe teren propriu de **Politehnica Iași** cu 14—9 (5—3). Punctele au fost înscrise de **Spiratos** (două încercări), **Rosenberg** (o lovitură de pedeapsă și o transformare) și **Rujoiu** (o încercare) pentru ieșeni, respectiv de **Țopa** (două lovituri de pedeapsă) și **Marin** (o încercare) pentru bîrlădeni. Într-un al doilea meci, disputat pe teren propriu, **Rulmentul** a pierdut și în fața studenților din Valea Jiului: **Rulmentul — Știința Petroșeni 0—3 (0—0).** A înscris **Sabău** (încercare). **(E. Solomon — coresp. principal și N. Cernătescu — coresp.).**

La Timișoara, Universitatea a dispus cu 14—5 (6—5) de **Agronomia Cluj.** Punctele au fost realizate de **Brăiescu** (6), **Păunel** (3) și **Stan** (5) pentru gazde, respectiv de **Balint** pentru clujeni. **(I. Stan — coresp.).**

La **Constanța, Farul** a învins **Politehnica Iași** cu 17—11 (3—3). A arbitrat francezul **dr. Hilaire Cuny. (E. Petre — coresp.).**

În **București** s-au mai disputat două restanțe care nu puteau influența clasamentul final: **Grivița Roșie — Gloria 45—9** și **Dinamo — Steaua 9—3.**

Cu aceste jocuri, faza pe serii a „Cupei Primăverii" a luat sfîrșit. Duminică la **Timișoara,** se va disputa prima manșă a finalei: **Universitatea Timișoara — Grivița Roșie București.**